

и съ повел. накл. маюловъ: Да бѣде! (ладно!) РА. 121. Да слушайте Солунски граждани! М. 101. Даби сложный союзъ, употребительный въ заклятияхъ: Люто ме майка карало: „Обишолъ, да би обишолъ Три деветъ бѣли градо'и, Нигде девойка немаше, Тук' да би нашолъ вдо'ица Со дванадесетъ сираци, Со тринацетъ чивлицы. М. 483. Да бѣ если бы былъ **Далиби** соответствуетъ русскому бы: Каква бѣше твойта болест? Не умираш не оздравващ; Да бѣ дѣрво, изсъхваще, Да бѣ камък—прѣсваше ся. Д. 50, 14—17. Дано да не бѣхъ никога тръгвалъ отъ островъ Скиросъ! (*Plut aux Dieux que je ne fusse jamais parti de Scyros!*) Т. 255. „Момичице бѣло! дали бы ме зело?“—„Зело би те зело, майка не ми даватъ.“ М. 408. **Дали** Даль 1) вопросительный союзъ ли, при разгединеніи вопросительной конструкціи повторяемый, или сочетаемый съ синонимами **или**, **ели**: Дали ти й' сину, зла другина, Ил' ти сѫ вѣрли овчари? Д. 7, 9—10. Дали да иде у Видин? ib. 23, 23. Шо ми єгласецъ посчува, Под бор ири студен кладенец? Да лі є мечка кръвница? Или є юнак балкански? ib. 32, 49—52. Шо пѣсен пѣє у гора? Да лі є змия—осойна, Или є славе у дѣрво? 34, 69—71. Да лі си глава предаваш Илі ми даваш Милица? ib. 102—103. Дали те (гора зелена) є слана попарила, Илі те є пожар пожарила? ib. 36, 4—5. Дали си ми злочеста Илі си ми проклета? ib. 66, 6—9. Па ся чуди и ся має Да лі шербет да изпине, Илі мома да цѣлuna. ib. 68, 10—12. Дали є отъ бога, дали є отъ людє? М. 169. Во наша горна махала Даль има моми хубави, Даль има мома за мене? ib. 442. Дали ми сё соспи снеги, Ели сеть бѣли лебеди? ib. 19. Даль ти є тешко за дома, За твоето мѫшко дете, За твойта пѣрва любовь? ib. 20. Дали ви сё отъ бога еднога? Дали ви сё отъ рода Христянска? ib. 30. Дали знаишъ паметувашъ, Кога бѣхме у бѣль света, Ти си бѣше богатница Богатница, имовита. ib. 45. Да видиме жална Кана, Даль є жива, даль си умре?.. „Мори Кано, милна щерко, Даль си жива, иль си умре?“ ib. 78. „Дали суръ еленъ утре па, Или нива-та ожъна?“ ib. 130. Туку види мои-те грѣди, Дали ми стоять три бѣли бенки? ib. 131. Шо ми ся въ книга находи? Дели ще да е морія, Или па пуста скїпia? ib. 134. „Оти цвили добра коня? Дали ти є трява гладенъ? Или ти є вода жаденъ? Или не е зобъ назобенъ?“ ib. 135. Ясь ке ходамъ во града Стамбола—до Султанъ Мурата, Да го питамъ дали даде изанъ?.. ib. 143. „На кого си налютено,—насѫрдено, Даль на майка, иль на тейко, Иль на твойте два брата?“ ib. 387. Страхинче нему ромоне: „А брѣ вдувичіе копиле! Да ли си твоарде хытричку, Или си твоарде глупаву?“ Ч. 328. „Магдоле млада невѣсто, Да ли ти жилба за хоро, Или си рода познавашъ?“